

Τα 95 χρόνια του Καθεδρικού Ναού στη Βουλγαρία

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

Με το πέρας του προηγούμενου χρόνου, συμπληρώθηκαν 95 χρόνια από την οικοδόμηση του Πατριαρχικού Καθεδρικού Ναού “Άγιος Αλέξανδρος Νέβσκυ”. Με αυτή την ευκαιρία, θυμόμαστε το κείμενο που δημοσιεύθηκε κατά τη δεύτερη επέτειο του μνημείου αυτού, μέρος του οποίου παραθέτουμε, προκειμένου να αφουγκραστούμε το πνεύμα της εποχής για την αντίληψη περί των καθεδρικών ναών-εμβλημάτων:

“Είναι μια παράδοση για κάθε χριστιανικό κράτος και κάθε ανεξάρτητη Εκκλησία να έχει στην πρωτεύουσά του έναν κεντρικό και αντιπροσωπευτικό ναό, όπου οι βασικές εκκλησίες υπάρχουν και κρατικές τελετές εκτελούνται υπό την ηγεσία του πρώτου ιεράρχου. Ένας τέτοιος ναός γίνεται εθνικό ιερό και έμβλημα του κράτους και της τοπικής εκκλησίας.

Είναι ανάγκη για όλες τις εποχές, για όλες τις θρησκείες. Στην Παλαιά Διαθήκη, αυτό είναι το καθεστώς του ναού της Ιερουσαλήμ, που χτίστηκε από τον βασιλιά Σολομώντα. Μετά την κατασκευή του, ο Ναός είναι ένα έμβλημα για τον επιλεγμένο λαό του Ισραήλ. Δεν υπάρχουν άλλοι αληθινοί ναοί και δεν μπορεί να

υπάρξει κανένας.

Στον Χριστιανισμό, η κατάσταση των ναών είναι πολύ διαφορετική. Δεν έχουμε ένα μοναδικό ναό, και όλοι οι ναοί έχουν ισοδύναμη σημασία για να είναι αφιερωμένοι, να έχουν ένα αφιερωμένο θρόνο, στον οποίο εξυπηρετείται η Αγία Λειτουργία. Το θαύμα της Ευχαριστίας είναι η μετατροπή του ψωμιού και του κρασιού στο Σώμα και το Αίμα του Κυρίου με τον ίδιο τρόπο στον μεγαλύτερο και πιο μεγαλοπρεπή καθεδρικό ναό αλλά και στην πιο ταπεινή εκκλησία του χωριού. Από αυτή την άποψη, το μέγεθος, η ομορφιά της κατασκευής και η μεγαλοπρέπεια της διακόσμησης δεν έχουν σημασία. Ωστόσο, υπήρξε πάντα μια φιλοδοξία ή προσδοκία να δοξαστεί ο Θεός μέσα από το καλύτερο που μπορεί να δώσει ένα έθνος. Και αυτή η φιλοδοξία γεννά εθνικούς καθεδρικούς ναούς.

Το πιο εντυπωσιακό χαρακτηριστικό τέτοιων ναών στον Χριστιανισμό είναι η Βασιλική της Αγίας Σοφίας “στην Κωνσταντινούπολη όπως δόθηκε από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό τον 6ο αιώνα. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλοί ανεξάρτητοι ηγέτες έχουν χτίσει παρόμοιους αντιπροσωπευτικούς ναούς και τους ονόμασαν “Αγ. Σόφια “με βάση αυτόν στην Κωνσταντινούπολη.

Η ανάγκη για ένα τέτοιο σημαντικό, μητροπολιτικό, εμβληματικό ναό κορυφής είναι κυρίως κυβερνητική. Κρατική. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία των βασιλιάδων του κόσμου, των πριγκίπων, των πολιτικών.

Αναμφισβήτητα, έχουμε παρόμοια παραδείγματα στη βουλγαρική παράδοση. Η Μεγάλη Βασιλική στην Πλίσκα και στη συνέχεια η Χρυσή Εκκλησία στο Πρεσλάβ έπαιξε ένα τέτοιο ρόλο στο Πρώτο Βουλγαρικό Βασίλειο. Στο Δεύτερο Βουλγαρικό Βασίλειο, έχουμε το καθεστώς της Εκκλησίας της Αναλήψεως στην κορυφή του Τσαρέβετς. Αυτός ο ναός ονομάζεται στη συναγωγή του Μπορίλ “η μητέρα των εκκλησιών του βουλγαρικού βασιλείου”.

Η κατασκευή του “St. Alexander Nevsky “πραγματοποιήθηκε , λίγο πριν την έναρξη της ρωσικής επανάστασης του 1917. Μπορεί να λεχθεί ότι ο βουλγαρικός καθεδρικός ναός είναι το τελευταίο αντιπροσωπευτικό έργο της ρωσικής νεοβυζαντινής αναγέννησης τόσο στην αρχιτεκτονική όσο και στην αγιογράφηση και στις εφαρμοσμένες τέχνες.